

26 Απριλίου 2010

Ο άγιος Βασιλεύς και η αγία Γλαφύρα - 26 Απριλίου

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Οι άγιοι Βασιλεύς, Γλαφύρα (δεξιά) και Ιούστα (αριστερά).

Ο άγιος πατήρ ημών Βασιλεύς ανήλθε στον επισκοπικό θρόνο της Αμασείας του Πόντου την εποχή του Μεγάλου Διωγμού που εξαπέλυσαν ο Διοκλητιανός, ο Μαξιμιανός και ο Μαξιμίνος Δάια. Τόσο με το κήρυγμα όσο και με το παράδειγμα

της ζωής του, ο Βασιλεύς κατέδειξε ότι ο χριστιανός πρέπει πάντα να είναι έτοιμος να χύσει το αίμα του για τον Χριστό. Μετά το πέρας της αιματηρής καταστολής, ο άγιος στερέωσε τις Εκκλησίες του Πόντου, συμμετείχε στις Συνόδους της Άγκυρας και της Νεοκαισαρείας (314) και δίδασκε στους πιστούς πώς να φυλάγονται από τους αιρετικούς.

Η μεταστροφή του Μεγάλου Κωνσταντίνου και η ανάληψη από αυτόν της εξουσίας στην Δύση (312) φαινόταν να αναγγέλλει τον τερματισμό των διωγμών, αλλά τότε ο διάβολος βρήκε στο πρόσωπο του Λικινίου (308-325) το όργανο των σχεδίων του. Ταπεινής καταγωγής, ο Λικίνιος, χάρις στις στρατιωτικές του ικανότητες είχε επιβληθεί και εξουσίαζε τις παραδουνάβιες επαρχίες· αφού αναγνώρισε την κυριαρχία του Κωνσταντίνου και νυμφεύθηκε την αδελφή του Κωνσταντία, εστάλη στην Νικομήδεια για να θέσει τέλος στις θηριωδίες του Μαξιμίνου Δάια. Όταν, όμως, ανέτρεψε τον Μαξιμίνο, ανέλαβε την εξουσία στην ανατολική αυτοκρατορία και, δείχνοντας τον πραγματικό χαρακτήρα του, εξαπέλυσε στυγνό διωγμό εναντίον των μαθητών του Χριστού. [\(περισσότερα...\)](#)